

Depart, foarte departe, în Laponia finlandeză, în țara aurorei boreale și a ierurilor fără soare, într-un loc neumblat și pustiu, se înalță muntele Korvatunturi. La poalele acestui munte se află un sat cu totul neobișnuit, cu ateliere, grajduri și case roșii. În sat poți găsi chiar și un aeroport adevărat.

Satul se află atât de departe de așteptările oamenilor, încât nu s-a pomenit să-l fi văzut vreodată cineva, în afară de câțiva moșnegi laponi răătăciți din drumul lor. Dar, de bună seamă, nu mulți le-au crezut spusese. Cine oare să fi ridicat un sat într-un asemenea loc? Ei, cine altul decât Moș Crăciun?

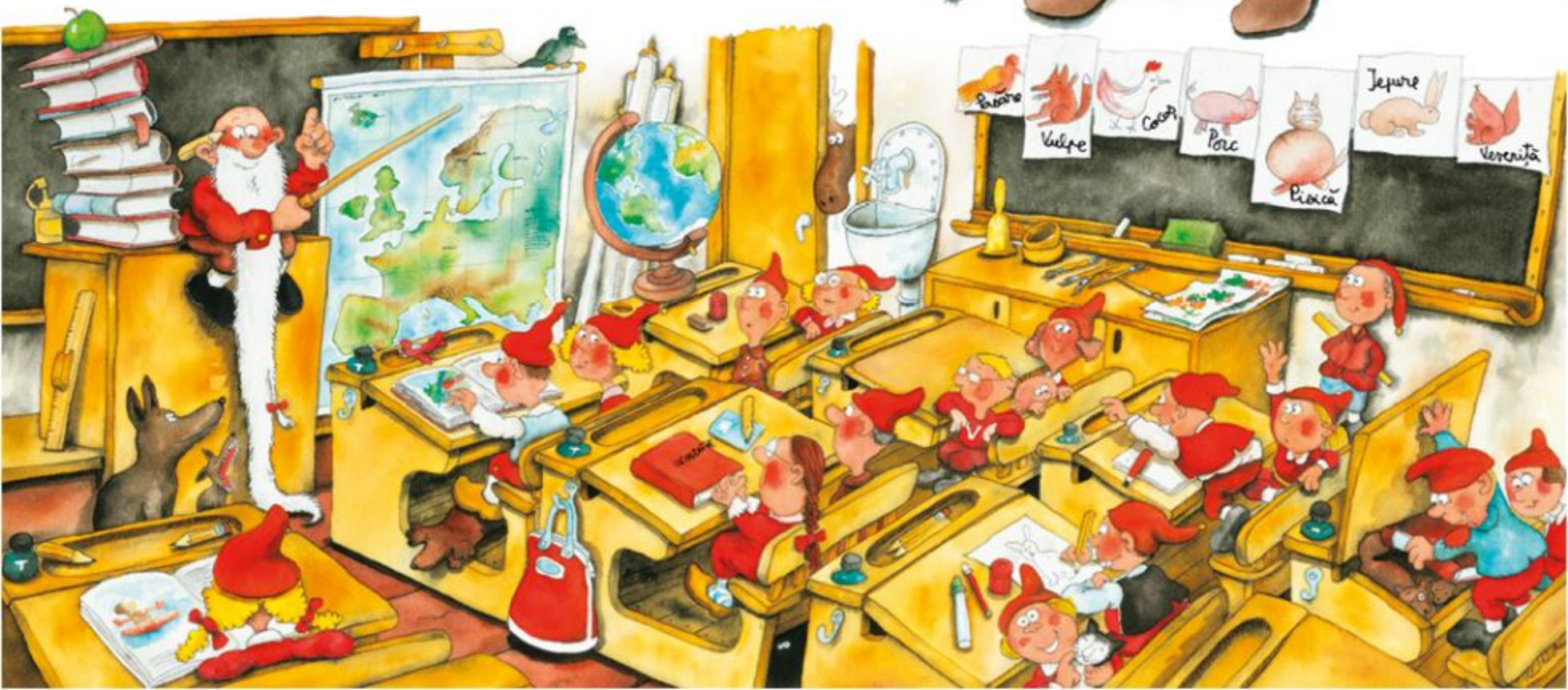

Coștii spiridușilor merg la școală ca și coștii oamenilor. Și ei învață să citească, să cânte, să scrie, să socotească sau să deseneze.

Zoologia este materia preferată a celor mai mulți dintre ei, ceea ce nu-i de mirare, căci la Korvatunturi animalele sunt atât de blânde, încât te poți ușor uita și în gura lupului ca să-i numeri dinții, dacă vrei.

Învățătorul dă o atenție deosebită lecțiilor de geografie. Pentru că un spiriduș trebuie să știe unde se află Canada sau Islanda, România sau Japonia, Brazilia sau Australia.

Coștii spiridușilor au mai multe ore de lucru manual decât coștii obișnuiți, iar învățătorii lor sunt măeștri neîntrecuți la confecționat obiecte ingenuoase și frumos meșteșugite. Cele mai izbutite dintre ele ajung adesea în sacul cu daruri al Moșului.

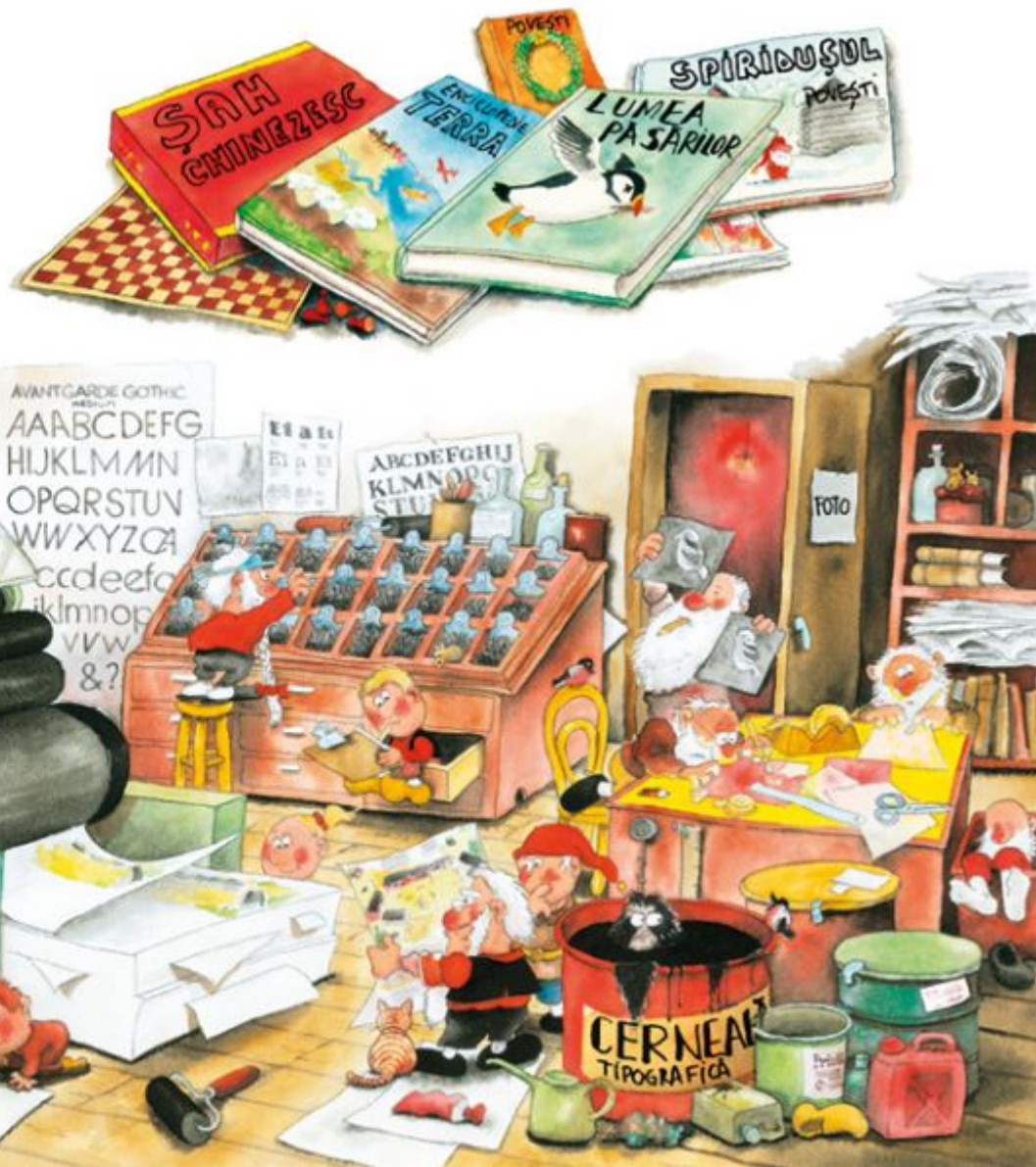
La Korvatunturi sunt ateliere de tâmplărie, de vopsitorie, de croitorie, de ceramică și multe altele...

Din atelierul de tâmplărie se aude mereu o gălăgie grozavă. Fierăstraiele zburâse, ciocanele bat, strungurile vijăie și rumegușul zboară peste tot. Măsurile pricepute ale spiriduișilor meșteresc orice, de la mărgele la căluți de lemn. Trebuie să fie foarte atenți în atelier, deoarece unele mașinării sunt destul de periculoase.

La tipografia din Korvatunturi, la o mașină uriașă, se tipăresc tot felul de cărți, albume, enciclopedii, cutii de jucării, jocuri și chiar casete de școală.

Ceilați spiriduși răd de degetele negre ale spiridușilor tipografi și mai ales de obiceiul lor caraghios de a-și împietri blărbile sau de a și le lega peste cap. Dar, vedeți voi, asta nu-i nicidecum un moft: barba lungă ar putea ușor să se prindă în mașina de tipărit sau să se înmoaie în butoiul cu cerneală.

Din ateliere, toate lucrurile sunt transportate în depozite uriașe. Acolo sunt cutii întregi cu roți de mașină, picioare de păpuși și tot felul de alte piese pentru jucării. Și, pe măsură ce lunile trec, din ce în ce mai multe jucării se adună pe rafturi.

Spiridușii de la depozit sunt mereu ocupați și fac socoteli peste socoteli. Sunt destule cărucioare pentru păpuși? Avem destui ursuleți?

În zilele cu mare zor, spiridușii-copii nu mai au voie în depozitul de jucării. Lor le-ar plăcea să se joace aici tot timpul, dar cine-ar mai putea lucra în zarva lor?

Nu trece mult și încep să vină o mulțime de scrisori la Korvatunturi. Nu există nici un drum spre satul lui Moș Crăciun, astfel că toate scrisorile sosesc cu un avion special al Poștei.

Toate scrisorile sunt citite și dorințele fiecărui copil sunt trecute într-un registru uriaș. Spiridușii cărțurari trebuie să cunoască multe limbi, deoarece le sosesc scrisori din toată lumea, în zeci de limbi diferite. Se mai lăutâmplă ca autorii lor să mai facă și câte o greșală gramaticală, dar spiridușii înțeleg până la urmă despre ce e vorba. Când, totuși, nu reușesc să se lătmurească, cer ajutorul profesorilor de la Universitatea din Helsinki.

Împachetarea cadourilor este o sărbătoare
la care iau parte toți cei din Korvatunturi.
Săliile se umplu de colinde și de veselie,
iar din depozitele așăplăne spiriduși cără
recorderit jucării spre mesele de împachetat.

Spiriduși se uită în registrul, să vadă ce fel de cadouri trebuie trimise fiecărui copil
arul acesta. La sfârșit, peste tot e plin de atâtea pachete frumoase, că de-abia te mai poți
strecura printre ele.

Sunt atât de mulți copii și
atât de multe dorințe! Dar, cu
siguranță, fiecare copil își va
primi cadoul. Moș Crăciun
nu uită pe nimeni.